

Turizm Başka İltica Başka

— S.Karagöz · 30 Haziran 2020

TURİZM BAŞKA İLTİCA BAŞKA

"Yeni bir yer bulamazsın

Yeni bir yol bulamazsın

Bu şehir arkandan gelir"

Kavafis

Özellikle gençlerimizin son zamanlarda sıklıkla dillendirdiği bir konu bu "Mutsuzum! İş yok, adalet yok!
Ben artık Türkiye'de yaşamak istemiyorum."

Bir yere kadar hak veriyorum. Gerçekten de ülkemizde her şey karmakarışık.

Hepimiz siyasete ve sosyal medyaya kitlenmişiz; gündemimizi onlar belirliyor.

Düşünsenize; bütün gün elimizde akıllı telefonlar ya da önümüzde bilgisayarlar, ellerimiz tuşlarda.

Nereyi açsak bizden olmayan şeyler çıkıyor karşımıza ya da bizi çileden çıkararak siyasi söylemler...

Hergün biraz daha benliğimizden, değerlerimizden uzaklaşıyoruz, içimiz boşalıyor!

Peki o boşluğu neyle dolduruyoruz?

Bize ait olmayan, bilmediğimiz şeylerle.

Hani organ nakli yapıldığında bazı durumlarda vücut bunu kabul etmez ve çoğu zaman hasta kayıpları yaşanır ya aynen öyle.

İçimizdeki boşluğa yerleştirmeye çalıştığımız o şeyler bizi biz olmaktan uzaklaştırıyor.

Yine de bazı şeyleri unutmaz insan, arar.

Hiç unutmam üniversite yıllarımda önüme Bir çok imkan çıktı!

Mesela: İngiltere, Kanada, Avustralya'ya gitmek gibi. O zamanlar Hocalarımı, arkadaşlarımı benden çok daha fazla sevindiren bu durum beni hiç mutlu etmemişti.

İnsan evini taşıdığı zaman, mahallesinden, şehirden ayrıldığı zaman bile yıllar geçse de kalbi hep memleketinde kalır.

İstanbul'da üniversiteye başladığım ilk yıllarda 35 plaka gördüğüm zaman gözlerim dolardı.

Yurdum insanı buna 'GURBET' diyor.

"Ne olacak sanki istediğin zaman ülkenin her köşesine gitme imkanın var" diyebilirsiniz ama yine de gurbettesiniz.

Bir de başka ülkelere gittiğinizi düşün; dili ayrı, kültürü ayrı, insanı benim insanıma benzemiyor, yemekleri, yaşam tarzları bana uymuyor...

İşte o zaman bir süre doku uyumsuzluğu yaşıyorsunuz. Sonra ya onlar gibi olarak benliğinizden vazgeçiyor ya da pıllıyı pırtıyı toplayıp doğduğunuz topraklara geri dönüyorsunuz.

Üstelik Vatan topraklarına ayak basar basmaz yerlere kapanıp toprağı öpüyorsunuz:

"Havasına, suyuna, taşına toprağına

Bin can feda benim yurduma
Her köşesi cennetim, ezilir yanar içim
BİR BAŞKADIR BENİM MEMLEKETİM" diye diye.
Uzattım biliyorum ama şu fıkrayı anlatıp konuyu bağlayayım.
Çookk muteber bir adam vefat eder ve sorgusuz sualsiz Cennete alınır. Adı üstünde Cennet; malum güzellikler, yiyecek, içecek...
Bir sorun var; ortalıklarda kimsecikler yok.
Adamın canı sıkılır ve meleklerle durumunu anlatır "Ben sıkıldım, cehennemi görebilir miyim?"
Melekler şaşkın adamı anlamaya çalışır ama adam kararlı. Mecburen onu cehenneme götürürler.
Adam ne görsün; ortalıkta çalgı, çengi eğlence...
Akşama kadar orada kalır ve çok hoşuna gider.
Ertesi gün yine aynı talebi dillendirir, melekler şaşkın şaşkın birbirlerine bakar sonunda yine alıp cehenneme götürürler bizimkini. Akşam olunca adam istemeye istemeye cennete geri gelir. Üçüncü gün sabah erkenden çantasını toplayıp meleklerle der ki "Ben burada sıkılıyorum, cehenneme gidip, hep orada kalmak istiyorum"
Melekler bu kez korku dolu gözlerle birbirlerine bakarlar ve adamı bu isteğinden vazgeçmesi konusunda ikna etmeye çalışırlar.
Ne mümkün!
Başaramayınca; üzgün ve tedirgin bir şekilde adamı kolundan tutup cehennemin kapısına bırakırlar.
Bizimki sevinçle kapıyı açar açmaz kafasına yediği topuzla yedi kat yerin dibine girip çıkar.
Alevler, acıyla bağırır insanlar...
Hışımla bağırır zebanilere
"Burası neresi? Ben cehenneme gitmek istemiştım, yanlış yere getirdiler beni!"
Zebaniler cevap verir
"Beyefendi burası cehennem!"
"Nasıl olur ben üç gün gelip gittim, gayet güzeldi. Burası cehennem olamaz!"
Zebaniler alaycı bir üslupla cevap verirler
"TURİZM BAŞKA, İLTİCA BAŞKA!"
İşte bu durumlara düşmemek için çok iyi düşünmek gerekir.
Öncelikle ailelerin, ülkeyi yönetenlerin bu konuda acil tedbirler alması ve yavaş yavaş içleri boşaltılan gençlerin içlerini yine bizden olan şeylerle doldurmanın yollarını bulması gerekir.
Henüz ipin ucu bizdeyken!

Saygılarımla
Sebahat Karagöz
30 Haziran 2020